

Arrest

nr. 326 862 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DETHIER**
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in december 2009.

Op 8 maart 2024 dient hij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 oktober 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is en in het bijzijn van zijn voogd.

Op 30 oktober 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig uit Shkodër. Je hebt twee oudere broers Eli.M. (O.V. [...], geboren in 2004) en Els.M.(O.V. [...], geboren in 2001). Je vader was verslaafd aan alcohol en erg gewelddadig. Je broers verbleven slechts één of twee keer per week thuis, vaak sliepen ze bij vrienden. Toen Eli.M. 16 jaar oud was, ongeveer in 2020, verliet hij het huis. Je hebt sindsdien niets meer van hem gehoord. Niet veel later vertrok ook Els.M. zonder nog iets van zich te laten horen. Je vader droeg je in 2021 en 2022 herhaaldelijk op om te gaan stelen, zodat hij geld zou hebben om alcohol te kopen. Je weigerde steevast om dit te doen, waarna je vader je telkens sloeg. Je liep op die manier littekens op aan je kin, naast je rechteroog, aan je linkerpols en aan je rechterhand. Je bleef soms bij vrienden overnachten om je vader te ontvluchten maar keerde telkens naar huis terug. Eén keer wilde je moeder klacht indienen bij de politie. Ze vertelde jou over haar plannen, je vader had het gesprek afgeluisterd en sloeg haar in mekaar. Sindsdien hadden jij en je moeder teveel schrik om klacht in te dienen. Vanaf begin 2023 liep je thuis weg en overnachtte je zonder medeweten van je vader in het hotel van de vader van je vriend E. Je werkte in de energiedrankenfabriek van E.'s vader en hij hielp je af en toe met eten. Op 23 december 2023 vertelde E.'s vader je dat je daar niet langer kon blijven. Op 28 december 2023 vertrok je samen met je moeder naar België. Je moeder liet je achter bij E., een vriendin van E die ze nog kende vanuit Albanië, en vloog na twee dagen terug naar Albanië. Op 8 maart 2024 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van je identiteit en je verzoek legde je een kopie van je Albanees paspoort neer (d.d. 7 september 2023, geldigheidsduur 5 jaar).

Op 2 oktober 2024 legde je advocate een klacht neer omdat haar vertegenwoordiger op de dag van jouw persoonlijk onderhoud ziek was en omdat de vervangster van die vertegenwoordiger, die zich om 15u30 had aangeboden bij het CGCS, de toegang tot het gebouw geweigerd werd. Je advocate stelde daarbij dat jij je het recht voorhoudt om terug te komen op de verklaringen die je had afgelegd in afwezigheid van je juridisch adviseur. Op 3 oktober 2024 antwoordde het CGVS aan jouw advocate dat zij deze vervangster niet geregistreerd had en dat het onthaal om 15u30 sluit om veiligheidsredenen. Op 18 oktober 2024 stuurde jouw advocate via email dat je tegenover haar meer details kon vertellen dan tijdens het persoonlijk onderhoud was gebleken, onder andere over het café waar je vader naartoe ging. Ze benadrukte de moeilijke communicatie via de tolk en vroeg om uitstel zodat ze jouw opmerkingen op het persoonlijk onderhoud kon doorgeven tot 25 oktober 2024. Op 29 oktober 2024 stelde je advocate via email dat je over bepaalde passages meer informatie had kunnen geven aan haar. Zo vertelde je hoe je vader je eerst met zijn hand en daarna met een glas sloeg en ook hoe je vader met een mes in je hand sneed, waarna je telkens naar het ziekenhuis ging. Ze legde ook twee audiobestanden neer waarin jijzelf over deze gebeurtenissen vertelt. Je advocate benadrukte dat je tijdens het persoonlijk onderhoud niet altijd het vereiste precisieniveau kon bereiken en dat je om medische en psychologische ondersteuning verzoekt. Ze verzocht ook om meer tijd zodat jij documenten zou kunnen bekomen die je gezondheidssituatie kunnen bevestigen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Jouw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

Het is niet geloofwaardig dat je geen contact meer onderhoudt met je broers:

- Je verklaringen over je contact met je broers zijn tegenstrijdig met hun eigen verklaringen. Zo verklaarde je zeer stellig dat noch jij, noch je ouders sinds hun vertrek uit Albanië nog iets van je broers Eli.M. en Els.M. gehoord hebben (Notities Persoonlijk Onderhoud, hierna NPO, p. 3). Bij je aankomst in België wist je niet dat je broers ook in België verbleven hadden (NPO, p. 4). Dit strookt echter niet met wat je broers hier zelf over verklaarden. Eli.M. stelde immers op 4 december 2020 dat hij af en toe contact onderhield met zijn ouders in Albanië (NPO Eli.M., p. 5). Ook Els.M. verklaarde op 1 februari 2022 dat hij bijna dagelijks contact had met zijn ouders via Facebook Messenger (NPO Els.M., p. 3).

- Je verklaringen over de vluchtaanleiding van je broers zijn tegenstrijdig met wat je broers hier zelf over vertelden. Zowel Eli.M. als Els.M. verklaarden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming dat Eli.M. vanaf zijn twaalfde bij jullie maternale oom A.B. inwoonde. Je beide broers stelden dat jullie familie in een bloedwraak verwickeld raakte via deze oom (NPO Els.M., p. 8 en NPO Eli.M., p. 11-12). Jijzelf bleek echter nog nooit van een bloedwraak gehoord te hebben en ontkende dat Eli.M. ooit gedurende een langere periode bij je oom A.B. zou hebben ingewoond (NPO, p. 11).

- Je maakt niet aannemelijk dat je niets over het wedervaren van je broers zou weten. Zo stelde je dat je moeder jou in België achterliet bij E., een vriendin van je broer Eli.M. Je verbleef twee maanden bij haar thuis terwijl je moeder na twee dagen al terugkeerde naar Albanië (NPO, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat E. je in die twee maanden nooit spontaan zou verteld hebben dat Eli.M. eerder al in België was, te meer daar jij haar volgens je verklaringen expliciet naar je broer gevraagd hebt (NPO, p. 10).

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen ontstaat de indruk dat jij het contact met je broers probeert te verbergen voor het Commissariaat-generaal, om zo niet aan hun eerdere asielaanvragen gelinkt te worden. Dit komt de geloofwaardigheid van je eigen relaas niet ten goede. Daarnaast is je relaas ook niet aannemelijk omwille van volgende vaststellingen:

Je maakt niet aannemelijk dat je je land moest ontvluchten omdat je door je vader mishandeld werd:

- Je verklaringen over de mishandeling door je vader zijn oppervlakkig en weinig doorleefd. Ondanks het feit dat je herhaaldelijk de kans geboden werd om hierover te vertellen, kwam je niet verder dan dat je vader teveel dronk, dat hij je vroeg om voor hem te gaan stelen en dat hij je sloeg als je dat weigerde (NPO, p. 5, p. 6, p. 12 en p. 13). Bij elk van de incidenten die je beschrijft, was de aanleiding identiek. Je vader vroeg je om te stelen, jij weigerde en hij sloeg je (NPO, p. 6). Gevraagd naar anekdotes of gebeurtenissen die je je nog herinnerde van de gesprekken met je vader, stelde je ontwijkend dat je niets kon toevoegen dat er niet was (NPO, p. 12). Nogmaals gevraagd naar wat je vader tijdens die ruzies precies zei en wat jij daarbij voelde, herhaalde je dat het zo gebeurd was en dat je niets kon zeggen dat niet had plaatsgevonden (NPO, p. 12). Wanneer je even later voor elk incident afzonderlijk gevraagd werd naar de concrete omstandigheden, focuste je telkens opnieuw op de verwondingen, het bloed, de pijn, het ziekenhuisbezoek en de hechtingen (NPO, p. 12 en p. 13). Dat je in Albanië herhaaldelijk gewond bent geraakt, impliceert echter niet dat je vader hiervoor verantwoordelijk was. Telkens wanneer je gevraagd werd naar het concrete gedrag van je vader, waren je verklaringen over deze ruzies vaag en ontwijkend: je vader sprak niet veel, hij sloeg je gewoon (NPO p. 13). Je slaagde er ondanks herhaaldelijk aandringen op geen enkel moment in om op een doorleefde manier te beschrijven hoe je vader zich tegenover jou gedraagt en wat jijzelf daarbij voelde. De opmerkingen en audiobestanden die je advocate na afloop van het persoonlijk onderhoud overmaakte aan het Commissariaat-generaal, doen aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk. Deze bijkomende verklaringen werden immers pas neergelegd nadat het persoonlijk onderhoud reeds was afgelopen en nadat het CGVS jou er reeds op had gewezen dat je verklaringen zeer repetitief waren (NPO, p. 12). Bovendien heeft het CGVS geen zicht op de omstandigheden waarin deze verklaringen door jou werden afgelegd, waardoor deze niet kunnen meegenomen worden in de beoordeling van jouw geloofwaardigheid.

- Het door jou beschreven gedrag van je vader is niet aannemelijk. Zo is het niet geloofwaardig dat je vader jou meer dan een jaar lang vroeg om voor hem te gaan stelen, zonder je ooit concrete instructies te geven hoe dat dan moest en zonder ooit zijn eisen aan te passen wanneer bleek dat je dit weigerde te doen. Ook is het niet aannemelijk dat je vader geen enkele poging deed om jou te zoeken nadat je thuis verdwenen was (NPO, p. 9). Nochtans woonde je vriend E. slechts tien minuten wandelen van je ouderlijke woning en kende jouw vader de vader van E., bij wie je verbleef (NPO, p. 8).

- Je verklaringen over het gedrag van je vader stroken niet met de verklaringen van jouw broers. Zij hebben tijdens hun verzoek om internationale bescherming nooit gewag gemaakt van problemen met jullie vader. Integendeel: zij beweerden allebei nog steeds contact te hebben met je ouders en haalden allebei bloedwraak met je oom A.B. aan als reden voor hun vlucht (cf. supra). Jouw stelling dat je vader ook je

broers mishandelde en dat dit ook voor hen de reden van hun vertrek was, is daardoor niet aannemelijk (NPO, p. 4).

- Je slaagde er niet in om op een coherente manier uit te leggen hoe je als minderjarige aan een paspoort geraakt bent, terwijl je ondergedoken leefde en je vader niet wist waar je was (NPO, p. 9). Zo stelde je in eerste instantie dat je moeder de aanvraag regelde en dat zij daarna de mening van je vader vroeg (NPO, p. 13). Aangezien jij voor je vader op de vlucht was en ondergedoken leefde, is het echter niet aannemelijk dat je vader zomaar toelating zou hebben gegeven om jou een paspoort uit te reiken. Toen hierop werd doorgevraagd, veranderde je plots van mening en stelde je niet te weten hoe je moeder er precies in geslaagd is om voor jou een paspoort te bekomen (NPO, p. 13). Je wisselende verklaringen overtuigen niet. Aangezien je tijdens je onderduiken altijd contact onderhield met je moeder en ook samen met haar het land verliet, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat je met je moeder de moeilijkheid om aan een paspoort te raken zou hebben besproken en dat je hier uitgebreid over zou kunnen vertellen.

- Je verklaringen over je directe vluchtaanleiding zijn vaag en niet coherent. Zo stelde je dat je pas vijf dagen voor je vertrek op 28 december 2023 van E.'s vader te horen kreeg dat je niet in het hotel kon blijven. Deze verklaringen wringen met de vaststelling dat je je paspoort al in september 2023 aanvraagde. Je tegenwerping dat je op voorhand al wist dat je niet altijd zou kunnen blijven in het hotel en daarom reeds preventief je paspoort had aangevraagd, kan maar moeilijk overtuigen (NPO, p. 13). Bovendien is het ook bevreemdend dat je niet bleek te weten waarom E.'s vader zo plots besliste dat je niet in het hotel kon blijven. Gezien de korte tijdsspanne voor je vertrek, kan verwacht worden dat je tenminste zou kunnen vertellen wat de verklaring was die hij je gaf.

Jouw jonge leeftijd werd in rekening genomen bij het afwegen van bovenstaande argumenten. Er kan van jou als veertienjarige immers niet verwacht worden dat je in detail op alle vragen kan antwoorden. Niettemin zijn je verklaringen dermate oppervlakkig, incoherent en onaannemelijk dat er geen geloof aan gehecht kan worden.

Zelfs indien je verklaringen geloofwaardig zouden zijn (quod non), dient bovendien vastgesteld te worden dat je geen aanspraak maakt op internationale bescherming aangezien je de mogelijkheden om nationale bescherming te krijgen niet hebt uitgeput:

- Jij of je moeder hebben nooit klacht ingediend tegen je vader (NPO, p. 7 en p. 9). Jouw vrees dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren, vormt geen aanvaardbare uitleg. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Je beschikte in Albanië bovendien over een netwerk van mensen die je hadden kunnen helpen om bescherming te verkrijgen, zoals bijvoorbeeld je moeder of de vader van je vriend E. (NPO, p. 13).

- Je bewering dat er in Albanië geen organisaties zijn die slachtoffers van huiselijk geweld kunnen helpen om bescherming te zoeken, klopt niet (NPO, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderschutlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt (cf. infra).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik

door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex)-echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze

vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Conventie van Istanboel) en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De huidige strategie dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030. Daarnaast werden ook lokale actieplannen rond gendergelijkheid uitgewerkt. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld (ofschoon nog steeds te laag, zeker in de landelijke gebieden) verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Sinds 2018 zijn politieagenten ook wettelijk verplicht om telkens (bij elke melding van huiselijk geweld) een risico-analyse én een preliminary protective order op te stellen. Sinds 2018 moeten lokale structuren ook actief betrokken worden bij de monitoring en het afdwingen van vonnissen rond huiselijk geweld. Voortaan moet de nadruk liggen op de coördinatie en verdeling van de aanpak en op de steun aan slachtoffers. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kindershulpdienst actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om jouw land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De kopie van je paspoort doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk.

Aan de vraag van je advocate om jou de tijd te geven medische en psychologische attesten te verzamelen die je gezondheidstoestand kunnen staven, kan geen gevolg gegeven worden. Je verblijft volgens jouw verklaringen reeds sinds begin 2024 in België en hebt dus reeds tien maanden de tijd gehad om de nodige stappen te zetten. Je advocate laat ook na om te specificeren over welke medische of psychologische problemen het precies gaat. Overigens heb je deze medische of psychologische problemen ook op geen enkel moment aangehaald toen je daar bij de DVZ naar werd gevraagd (DVZ, Vragenlijst BPN, d.d. 20 augustus 2024).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/5, 48/6 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de materiële en formele motiveringsplicht en een beoordelingsfout. Doorheen de uiteenzetting van het middel voert hij nog een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt hij drie landenrapporten (met weblink) toe:

- Europese Commissie, Commission Staff Working Document, *“Albania 2022 Report”*, 12 oktober 2022
- Human Rights in Democracy Center, *“Respect of the rights of victims/survivors of domestic violence in the judicial process – Findings and recommendations from the monitoring of judgments of Tirana District court”*, 2017
- The Advocates for Human Rights, *“Albania – Stakeholder Report for the United Nations Universal Periodic Review”*, mei 2019.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn

2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.

4. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hieraan tegemoet te komen werd aan verzoeker in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal steunmaatregelen verleend:

“Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven, blijkens een lezing van het verzoekschrift, geen concrete en dienstige argumenten aan. Hij stelt dat hij psychologische hulp nodig heeft om de gevolgen van het langdurige huiselijk geweld en de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt, te kunnen

verwerken maar dat hij deze hulp tot op heden niet ontvangt. Hij betoogt dat dit gebrek aan adequate begeleiding zijn kwetsbaarheid versterkt en benadrukt de noodzaak om bij de beoordeling van zijn relaas en geloofwaardigheid rekening te houden met de emotionele en mentale belasting waarmee hij te kampen heeft.

Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken protection officer tijdens het onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS was verzoeker veertien jaar oud en dus geen infans waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat was doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de redenen waarom hij niet terug kan naar zijn land van herkomst. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en uit de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem is overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Albanees en verzoekers voogd was aanwezig die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker laat na in concreto te duiden welke bijkomende steunmaatregelen nog hadden moeten worden genomen.

Het voorgaande, in samenhang gelezen met de onderstaande beoordeling (zie supra), doet blijken dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

5.3. Verzoeker heeft zijn land van herkomst, Albanië, verlaten omwille van huiselijk geweld vanwege zijn vader. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.4. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond verklaard. De commissaris-generaal motiveert deze beslissing op volgende gronden:

(i) Het is niet geloofwaardig dat verzoeker geen contact meer had met zijn twee broers omdat (a) verzoekers verklaringen over dit contact tegenstrijdig zijn met de verklaringen van zijn broers; (b) het niet aannemelijk is dat verzoeker niets zou weten over het wedervaren van zijn broers en geen kennis zou hebben van hun verblijf in België;

(ii) Verzoekers verklaringen over de vluchtaanleiding van zijn broers stroken niet met de verklaringen van zijn broers; Zijn broers verklaarden dat zij Albanië hebben verlaten omwille van problemen van bloedwraak terwijl verzoeker nog nooit had gehoord van problemen van bloedwraak;

(iii) Het is niet aannemelijk dat verzoeker zijn land moest ontvluchten omwille van mishandelingen door zijn vader omdat (a) verzoekers verklaringen over de mishandelingen door zijn vader oppervlakkig en weinig doorleefd zijn, (b) het door verzoeker omschreven gedrag van zijn vader niet aannemelijk is; (c) verzoekers broers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen melding hebben gemaakt van problemen van huiselijk geweld door hun vader; (d) verzoeker niet op een coherente manier kan uitleggen hoe hij als minderjarige aan een paspoort is geraakt; (e) verzoekers verklaringen over zijn directe vluchtaanleiding vaag en niet coherent zijn;

(iv) Zelfs indien verzoekers verklaringen geloofwaardig zouden zijn, komt verzoeker niet in aanmerking voor internationale bescherming omdat hij de mogelijkheden om nationale bescherming te krijgen niet heeft uitgeput.

5.5. De Raad beschouwt de motieven in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid betreffende het gebrek aan contact van verzoeker met zijn broers, als overtuigende motieven. Verzoekers kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

5.6. Wat betreft verzoekers problemen van huiselijk geweld en zijn vrees ten aanzien van zijn vader, twijfelt de Raad niet aan deze problematiek. Deze problemen van huiselijk geweld worden door de Raad niet betwist. De motieven in de bestreden beslissing waarbij het niet aannemelijk wordt bevonden dat verzoeker zijn land moest ontvluchten omdat hij door zijn vader werd mishandeld, worden door de Raad niet overgenomen. Verzoekers kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

De Raad volgt de commissaris-generaal wel waar deze stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoeker maakt om die reden geen nood aan internationale bescherming aannemelijk.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de meest recente landeninformatie waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, te weten de COI Focus *“Albanië Algemene Situatie”* van 5 december 2023, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad stipt hierbij aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat, ook de Belgische niet, kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit de recente landeninformatie blijkt dat in Albanië nationale beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn. Albanië kent een beschermingssysteem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en in het algemeen hebben alle Albanese burgers hiertoe toegang.

Ofschoon hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De fundamentele mensenrechten en vrijheden zijn in Albanië verankerd in de Grondwet en zijn ondeelbaar, onvervreemdbaar, onschendbaar en gelden als de basis van de hele wetsorde. De Albanese Grondwet stipuleert ook dat alle internationale overeenkomsten, die door de Albanese wet geratificeerd zijn, voorrang hebben op de binnenlandse wetten die er eventueel niet compatibel mee zouden zijn. Albanië beschikt over een functionerend rechtssysteem, uitgeoefend door rechtbanken van eerste aanleg, beroepshoven en daarboven het Hooggerechtshof. De rechten van verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden wettelijk gegarandeerd. De overheid respecteert deze rechten doorgaans ook, hoewel processen niet altijd in het openbaar gevoerd worden. Voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand zijn aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Het aantal zaken waar gratis juridische bijstand wordt geboden stijgt, vooral ook in zaken tegen daders van huiselijk geweld. Uit de informatie blijkt verder dat de politie over het algemeen op afdoende wijze functioneert, snel reageert en in het belang van de burger. Indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren kunnen er verschillende stappen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen (burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) en bij de Ombudsdienst). Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder gedoogd en kan leiden tot sanctionerende (administratieve) maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie (o.a. bodycams, onestopshops, meldingsapps). Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de nog steeds endemische corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden, waaronder de oprichting van een speciale anticorruptierechtbank (SPAK), the justice reform package, de wet op de algemene doorlichtingsprocedures (Vetting Law), de wet op de klokkenluiders en een aantal opeenvolgende intersectorale strategieën die wel degelijk een effect hebben op het terrein en die zich geleidelijk ook meer richten op highlevel corruptie. Uit de informatie blijkt verder dat Albanië al jarenlang initiatieven neemt tegen de nog steeds alom aanwezige georganiseerde misdaad, zoals politieoperaties en

internationale (politie) samenwerkingsverbanden en een getuigenbeschermingsprogramma. Er is in Albanië sprake van een crimineel ecosysteem waarin criminele netwerken verbonden zijn met lokale maffiafamilies en dat zich toelegt op drugs- en mensenhandel. In de zomer van 2023 is de SPAK erin geslaagd niet alleen topmannen uit de onderwereld, maar ook verschillende topmannen bij politie en justitie te arresteren in een grootschalig, internationaal onderzoek naar georganiseerde misdaad (drugshandel). Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CDP) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie (kwetsbare) burgers die zich in hun (mensen)rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Door gebrekkige implementering van de wetgeving en door gebreken of integriteitskwesties bij veiligheidsdiensten en gerecht kunnen mensen in specifieke situaties kwetsbaar blijven. Voor organisaties binnen de burgermaatschappij, die vrij en robuust aanwezig is in Albanië, is het mogelijk om voor deze mensen ongehinderd toegang te faciliteren tot verdere bescherming door de autoriteiten.

Uit diezelfde informatie, dat een hoofdstuk over huiselijk geweld bevat, blijkt tevens dat de Albanese autoriteiten meer en meer aandacht besteden aan het ernstig en wijdverspreid fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-) echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Verder beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker, eventueel bijgestaan door zijn moeder, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming en ondersteuning van zijn eigen nationale autoriteiten.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande. Waar hij - onder verwijzing naar verschillende passages uit landenrapporten van de Europese Commissie van 2022, van het Human Rights in Democracy Center van 2017, van The Advocates for Human Rights van mei 2019 (die hij tevens als bijlagen bij het verzoekschrift heeft gevoegd) en uit de *COI Focus: Albanië Algemene Situatie* van 5 december 2023 - stelt dat er zorgen worden geuit over de adequaatheid van de bescherming in Albanië van

slachtoffers van huiselijk geweld, merkt de Raad op dat deze informatie dezelfde is of in lijn ligt met de informatie waarop voormelde analyse uit de bestreden beslissing is gebaseerd en waarin niet wordt betwist dat er nog ruimte voor verbetering is en dat er nog pijnpunten blijven, doch evenwel niet gesproken wordt van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming tegen huiselijk geweld in Albanië, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. De Raad herhaalt te dezen nog dat de beschermingsinitiatieven die de nationale autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Voorts benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn betoog geenszins in concreto aantoont dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich (met de hulp van zijn moeder) wendt tot de Albanese overheid voor bescherming (zie infra).

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Albanese autoriteiten wendde, dan wel wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming. Verzoeker blijft hier echter geheel in gebreke.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen:

- *“Jij of je moeder hebben nooit klacht ingediend tegen je vader (NPO, p. 7 en p. 9). Jouw vrees dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren, vormt geen aanvaardbare uitleg. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Je beschikte in Albanië bovendien over een netwerk van mensen die je hadden kunnen helpen om bescherming te verkrijgen, zoals bijvoorbeeld je moeder of de vader van je vriend E. (NPO, p. 13).*
- *Je bewering dat er in Albanië geen organisaties zijn die slachtoffers van huiselijk geweld kunnen helpen om bescherming te zoeken, klopt niet (NPO, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt (cf. infra).”*

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift niets bij dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij, wat betreft het huiselijk geweld van zijn vader, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

5.7. Tenslotte haalt verzoeker ter terechtzitting plots een bijkomende vrees aan. Hij vreest bij terugkeer naar Albanië problemen omwille van de bloedwraak waarin zijn familie zou betrokken zijn. Hij verwijst naar de bloedwraak die de vluchtaanleiding was van zijn broers Eli. M. en Els. M. die op respectievelijk 17 januari 2020 en 14 september 2021 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

Deze verzoeken om internationale bescherming van de broers werden door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden omdat de beweerde problemen van bloedwraak over de hele lijn ongeloofwaardig werden bevonden (zie administratief dossier, blauwe map, beslissingen CGVS). Eli. M. diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad maar ook de Raad bevestigde de beslissing van de commissaris-generaal bij arrest nr. 266 484 van 11 januari 2022 en oordeelde dat de problemen van bloedwraak geheel ongeloofwaardig waren. Els. M. diende geen beroep in tegen de negatieve beslissing van de commissaris-generaal.

Ter terechtzitting verklaart verzoeker drie maal met een pistool bedreigd te zijn geweest en stelt dat deze bedreigingen te maken hebben met de bloedwraak waarin zijn familie betrokken zou zijn maar kan deze bedreigingen, noch de bloedwraak op geen enkele manier concreet toelichten. Hij verklaart ook geen aangifte te hebben gedaan bij de politie, noch zijn moeder hierover te hebben ingelicht. Uit schrik zou hij hierover niets vermeld hebben op het CGVS.

De Raad merkt op dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker noch tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor bij het CGVS, noch in zijn verzoekschrift enige melding maakt van dergelijke vrees en/of problemen omwille van bloedwraak. In de bestreden beslissing wordt zelfs terecht opgemerkt dat verzoekers verklaringen over de vluchtaanleiding van zijn broers in strijd zijn met de verklaringen van zijn broers. Waar zijn beide broers hun verzoek om internationale bescherming integraal baseerden op problemen van bloedwraak, verklaarde verzoeker bij het CGVS expliciet nog nooit over problemen inzake bloedwraak te hebben gehoord. Op de vraag van de protection officer *“En die bloedwraak, heb je daar ooit iets van gehoord of gemerkt?”* antwoordde verzoeker *“Dit is de allereerste keer dat ik iets daarover hoor. Misschien hebben ze problemen gehad die ze mij niet hebben verteld, dat kan goed zijn, ik heb nooit iets van bloedwraak gehoord”* (zie administratief dossier, NPO CGVS verzoeker, p. 11).

De door verzoeker ter terechtzitting opgeworpen vrees en zijn problemen omwille van de bloedwraak waarin zijn familie betrokken zou zijn, zijn uiterst vaag en worden door de Raad geenszins geloofwaardig en ernstig geacht. De Raad wijst erop dat in alle redelijkheid van verzoeker kan worden verwacht dat hij de problemen die hij in Albanië persoonlijk ondervonden heeft wegens bloedwraak en in zijn hoofde daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming met zich zouden meebrengen, (veel) eerder gedurende zijn procedure zou hebben vermeld. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over het verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste gehoor, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Ter terechtzitting wordt geen gegronde verklaring gegeven waarom verzoeker deze vrees ten gevolge van de bloedwraak nooit eerder heeft vermeld. Verzoeker duidt verder niet waarom hij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen.

De Raad acht het dan ook geenszins ernstig dat verzoeker na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing van de commissaris-generaal zich plots steunt op deze nieuwe vervolgingsgrond, die door zijn eigen toedoen aldus niet door het CGVS kon worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Dergelijke handelwijze kan niet worden aanvaard. De vaststelling dat verzoeker heeft nagelaten de voorgehouden vrees omwille van bloedwraak kenbaar te maken bij de Dienst Vreemdelingenzaken of het CGVS en geen enkele gegronde uitleg verschaft voor de manifeste laattijdigheid van het aanbrengen van deze vrees, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de waarachtigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Bovendien kunnen verzoekers vage verklaringen omtrent zijn problemen en vrees voor bloedwraak in geen geval de geloofwaardigheid herstellen van de over de hele lijn ongeloofwaardig bevonden asielrelazen van zijn broers.

5.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

5.9. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepaling.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

5.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

5.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd

gehoord. Tijdens dit persoonlijke onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is en in aanwezigheid van zijn voogd. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.12. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een kennelijke beoordelingsfout kan worden aangenomen.

5.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS